

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16132/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у поступку спречавања насиља у породици могућег учиниоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стефановић адвокат из ..., одлучујући о ревизији могућег учиниоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Нпж 31/23 од 21.04.2023. године, у седници већа одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији могућег учиниоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Нпж 31/23 од 21.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија могућег учиниоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Нпж 31/23 од 21.04.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Нпж 31/23 од 21.04.2023. године, одбијена је, као неоснована, жалба могућег учиниоца и потврђено решење Основног суда у Лесковцу Нп 206/23 од 12.04.2023. године, којим је усвојен предлог ОЈТ у Лесковцу НПТ 230/23 од 12.04.2023. године и продужена хитна мера привремене забране контактирања и приласка жртви малолетној ББ, могућем учиниоцу изречена наређењем РС, МУП, Дирекција полиције, ПУ Лесковац ОКП 7814/2023-1-3 од 11.04.2023. године, за још 30 дана, који се има рачунати почев од 13.04.20023. године у 19,10 часова, под претњом прекршајног гоњења.

Против правноснажног решења донетог у другом степену могући учинилац је благовремено изјавио посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), у вези члана 92. и 93. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Правноснажним решењем одлучено је о продужењу хитне мере привремене забране контактирања и приласка жртви од стране могућег учиниоца, донете у поступку заштите од насиља у породици, на основу одредби Закона о спречавању насиља у породици. Узимајући у обзир врсту поступка и садржину судске заштите, начин пресуђења и разлоге дате у побијаној одлуци, Врховни суд сматра да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, јер правилна примена материјалног права у погледу одлуке о испуњености услова за продужење хитне мере привремене забране контактирања жртве зависи од утврђеног чињеничног стања у погледу понашања могућег учиниоца. Наводи ревизије усмерени су на разрешење чињеничног питања конкретног спора, указивањем на погрешну оцену понашања могућег учиниоца, чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Имајући у виду наведено, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 1, 2. и 6. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), а у вези члана 92. и 93. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) Врховни суд је утврдио да ревизија могућег учиниоца није дозвољена.

Према члану 403. став 2. тачка 1. ЗПП ревизија је увек дозвољена када је то посебним законом прописано.

Правила поступања у поступцима спречавања насиља у породици прописана су Законом о спречавању насиља у породици („Службени гласник РС“, број 94/16) којим је чланом 20. прописано да основни јавни тужилац и лице коме је изречена хитна мера могу против решења основног суда поднети жалбу вишем суду у року од три дана од дана пријема решења преко основног суда који је донео решење. Закон о спречавању насиља у породици не прописује могућност изјављивања ревизије против правноснажног решења другостепеног суда о изреченој мери заштите од насиља у породици. Чланом 20. став 6. овог закона прописано је да се на поступак одлучивања о продуживању хитне мере сходно примењује закон којим се уређује парнични поступак, ако овим законом није другачије одређено. Како се не ради о имовинскоправном спору у коме се дозвољеност ревизије цени према вредности предмета спора из члана 403. став 3. ЗПП, а Закон о спречавању насиља у породици не предвиђа ревизију као правни лек у поступку спречавања насиља у породици, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Посебно, што се у конкретном ради о посебном поступку у коме се решењем одлучује о продужењу хитне мере применом одредби Закона о спречавању насиља у породици против којег, сходно одредбама ЗПП на коју упућује одредба члана 5. овог Закона, ревизија није дозвољена, а нема места примени ни одредбе члана 208. Породичног закона, јер се не ради о мери спречавања насиља у породици, због чега и из ових ралога ревизија могућег учиниоца није дозвољена.

Са свега изнетог, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић